

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015468
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119015468.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 16.09.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. H., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom C. nad R.,
H. hájom XXXX/XXX

je v i n n ý , ž e

od presne nezistenej doby roku 2013 do januára 2019 v mieste trvalého bydliska na adrese C. nad R., ul. H. hájom č. XXXX/XXX, predovšetkým pod vplyvom alkoholu, svojej manželke - poškodenej Q. H. opakovane a pravidelne spôsoboval fyzické a psychické utrpenie tým, že ju silou sácal, držal ju a bránil jej pri odchode z bytu, búchal rukou do stola a steny, bránil jej v spánku a oddychu tak, že ju budil a vynucoval si, aby sa s ním rozprávala, bránil jej v stretávaní sa s ľuďmi tým, že si vynucoval, aby bola doma, podozrieval ju z nevery, kontroloval ju opakovanými telefonátmi a SMS správami, žiarlil na ňu a ich spoločné deti, bránil jej rozísť sa s ním a pohrdavo s ňou zaobchádzal tak, že pravidelne ju oslovoval vulgarizmami, ponižoval ju vo vedení domácnosti a pracovnom zaradení, kričal po nej, v roku 2014 ju najmenej jedenkrát škrtil, dňa 08.07.2018 na ňu pod vplyvom alkoholu fyzicky zaútočil, v dôsledku čoho bol viackrát vykázaný z obydľia, čím u nej vyvolával strach a stres, čo poškodená pociťovala ako ťažké príkorie, ktoré ju negatívne psychicky zasiahlo, spôsobilo narušenie v oblasti sebaobrazu a odhadovania vlastnej sebahodnoty, zmeny v emocionálnej oblasti a symptómy distresu,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním spánku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

T ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c), písmeno d), odsek 4 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh procesných strán výsluchom obžalovaného, svedkov Q. H., E. H., H. H., O. I. C., D. P., Bc. L. B., O. H. U., T. T., G. P., znalkyne Mgr. Lucii Svobodovej Bošiakovej, PhD., prečítaním znaleckého posudku č. 62/2019 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sa s poškodenou zoznámili pred svadbou podnikal, normálne fungovali, jemu sa v podnikaní darilo, dokázal rodinu zabezpečiť a venovať sa jej. Asi v roku 2005 zaznamenal neistotu v podnikaní, preto všetok majetok previedol na poškodenú. Po niekoľkých rokoch ho obchodný partner dostal do vážnych problémov, prečo musel s podnikaním skončiť. Keďže už nemal dostatok financií na zabezpečenie rodiny, správanie poškodenej sa zmenilo. Mal problém zvládať túto situáciu, poškodená mu to dávala pocítiť, ponižovala ho. Bol v zlej sociálnej situácii, liečil sa aj na depresiu, nenašiel v rodine podporu, toto napätie sa rozhodol riešiť alkoholom až do takej miery, že sa rozhodol po dohode s manželkou nastúpiť protialkoholickú liečbu na Prednej hore. Počas liečby boli s poškodenou v kontakte, dala mu možnosť dať sa do poriadku. Po návrate z liečby bol ich vzťah dobrý, poškodená dúfala, že sa zlepší aj ich finančná situácia, avšak táto sa nezmenila aj pre jeho zdravotné problémy a poškodená ho opäť začala ponižovať. Nedokázal toto neustále ponižovanie zvládať. Nikdy poškodenej fyzicky neublížil, nikdy jej nevracal vulgarizmy, vždy sa to snažil riešiť v pokoji. Opäť to nezvládal, preto išiel na liečenie do Bratislavy, išlo o druhú šancu od poškodenej, ale už bola k nemu odmeranejšia, nedôverovala mu. Po tomto liečení, ktoré trvalo asi pol roka, pracoval asi pol roka u svojej sestry v Malackách, kde aj býval, pričom s poškodenou bol v kontakte, vtedy podala žiadosť o rozvod s čím nesúhlasil. Neskôr sa to zlepšilo, trávili spolu víkendy, poškodenej chodili na účet peniaze, bola spokojná. Mali spolu normálny sexuálny život. Snažil sa jej pomáhať, aby sa mohla vyspať, oddýchnuť si. Asi v máji roku 2018 sa vrátil domov, chodil riadne do zamestnania. Často sa ale stávalo, že mu poškodená opäť vyčítala, že málo zarába, tak to riešil alkoholom, ale kontrolované. Keď prišiel večer domov pod vplyvom alkoholu, poškodená mu to vyčítala, čo riešil alkoholom a to na veci nenapomohlo. Dožadoval sa pozornosti poškodenej, pričom bol v takých situáciách otravný. Vtedy začal mať problémy aj so synom, pre jeho alkohol, hanbil sa za neho zrejme pred priateľkou. Syn mu to vyčítal. Bol si vedomý toho, že alkohol ubližuje nielen jemu, ale aj celej rodine. Poškodenú a ani rodinu netýral fyzicky a ani psychicky. Aj počas rozvodového konania mu poškodená povedala, že môžu ďalej spolu bývať, keď bude platiť na chod domácnosti. Nakoniec žiadosť o rozvod poškodená stiahla. Počas druhého liečenia podala opäť žiadosť o rozvod. Poškodená sa mala možnosť stretávať sa inými ľuďmi, jediné čo od nej chcel bolo, aby sme vedeli o sebe. Cez leto si poškodená chodievala s priateľkami a využívala svoj čas ako chcela, nebránil jej. Väčšinou od poškodenej nezisťoval kde je, veril jej. Keď jej aj telefonoval, tak zvykla na prvýkrát nezdvihnúť telefón a preto sa jej potom snažil opakovane dovolať. Vždy jej hovoril, aby si so sebou brávala telefón, aby sa jej mohol dovolať. Na poškodenú žiaril zo strachu, chcel, aby bola k nemu úprimná, aby hovorila pravdu, občas sa tomu vyhýbala, preto sa občas dožadoval vzájomnej úprimnosti. Dokedy nezačala poškodená pracovať, príležitostne požívala alkoholické nápoje, ale malo to na ňu zlý vplyv, preto sa už potom alkoholu vyhýbala. Odkedy poškodená začala pracovať na zmeny vedel, že bude problém, dával si na spánok poškodenej pozor, aby nemala psychické problémy. Párkrát sa však stalo, že za poškodenou prišiel aj pod vplyvom alkoholu a v podstate sa iba dožadoval vyjadrenia k jeho osobe, či sa na neho hnevá, či mu vie odpustiť. Ale stále mal v hlave, že jej spánok je mimoriadne dôležitý. Dlho mu trvalo naučiť syna, aby kedykoľvek nechodil za poškodenou do spálne. V zásade poškodenej nevyčítal narábanie s financiami a aj starostlivosť o domácnosť bola v poriadku. Dcéra chodievala v predmetnom období domov asi 2, 3 krát za rok, syn skoro každý víkend, ale jeho starosť bola len ísť do Trenčína za priateľkou. Jeho sestra, ktorá žije na Slovensku, k nim chodievala tak raz za mesiac a jeho matka skôr sporadicky. Bol hladinkár, teda nedostával sa do nepríčetného stavu,

všetko si pamätá, akurát sa mu niektoré udalosti z minulosti zlievajú. Popíjal stále, niekedy dennodenne, niekedy týždeň nie, inokedy občas. V podstate ani nie triezvy, ani opitý. Momentálne nie je v kontakte s poškodenou, ani so svojimi deťmi. V roku 2017 boli spolu na rodinnej dovolenke v Tatrách. V rokoch 2017 a 2018 s poškodenou žili aj intímne. Poškodená sa vždy snažila, aby vyzerala pre najbližšie okolie dobre, chcela, aby to pôsobilo, že za všetko si môže sám, chcela sa osamostatniť, aby odišiel z bytu. Nedokázala mu otvorene povedať, aby odišiel, hľadala asi iné spôsobil, aby sa od neho odpútala a preto možno podala predmetné trestné oznámenie. Momentálne sa nachádza v resocializačnom zariadení už 13 mesiacov.

Z dôvodu zistených rozporov vo výpovediach obžalovaného na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, prokurátorka prečítala časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, kedy obžalovaný uviedol: „Raz sa síce naozaj stalo, že som svoju manželku Q. H. chytil za krk, ale to len preto, aby sa ukludnila, nakoľko vtedy mala zasa jeden veľký amok, kedy na mňa bezdôvodne húkala, nadávala a vyvolávala bezdôvodne hádky. Za krk som ju však držal tak, že som ju neškrtil, len som chcel, aby sa ukludnila.“

Obžalovaný k rozporu uviedol, že sa často stávalo, že ho poškodená napadla aj päšťami, o ju len pridržal pri stene, chytil ju za krk, aby sa ukludnila, nikdy na poškodenú nezavolať políciu.

Prokurátorka následne oboznámila Rozkaz OÚ TN zo dňa 21.10.2015, č. j. 149/2015-030055-3-Tu, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch.

Obžalovaný na to uviedol, že si nepamätá, že bol priestupkovo postihnutý, resp. neregistroval to a ten skutok sa nestal tak ako to bolo popisované, bral to ako súčasť nekontrolovaného správania poškodenej voči jeho osobe.

Prokurátorka ďalej vyzvala obžalovaného, aby sa vyjadril ku skutku zo dňa 08.07.2018, ktorý je súčasťou obžaloby.

Obžalovaný uviedol, že z výpovede poškodenej sa dozvedel jej verziu, že ju mal sácať. Bolo to tak, že poškodená chcela odísť z domu, búchala u suseda, on jej dôrazne povedal, aby nerobila rozruch v dome a aby išla dovnútra, tak ju chytil za plecia, posúval ju smerom k ich bytu kde sa zaprela jednou rukou o zárubňu, on do nej drgol, potlačil ju domov, zatvoril dvere a povedal jej, že nech je klud.

Svedkyňa poškodená Q. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vzťah s obžalovaným bol v predmetnom období neúnosný a naozaj to pociťovala ako psychické týranie. Zo začiatku mal obžalovaný firmu, kde s ním pracovala, tie príjmy boli zložité, keďže obžalovaný už vtedy pil, tak práca nebola zorganizovaná, takže stále boli problémy nielen v domácnosti, ale aj v práci. Keď firma začala krachovať asi v roku 2014 sa rozhodla ukončiť pôsobenie v tejto firme a podarilo sa jej v roku 2015 zamestnať v inej firme. Spočiatku bol obžalovaný rád, že si našla prácu, mali stabilný príjem, lebo on sa snažil stále podnikať, avšak toto podnikanie nebolo veľmi úspešné, okrem toho sa aj liečil, teda vtedy ani príjem nemal. Problémy začali až neskôr, keď začala pracovať na 3 až 4 zmeny, obžalovanému sa to nepáčilo, stále ju nútil, aby z tej firmy odišla, lebo vo firme bol prevažne mužský kolektív, má pocit, že obžalovaný žiarlil, že je v práci s tými mužmi. Veľmi často jej obžalovaný vyvolával do práce, stále chcel vedieť, kedy príde domov, i keď vedel akú má pracovnú dobu, rozprával jej, ako chce aby bola stále doma, že či ho nepodvádza. Viac menej ju stále kontroloval. Často krát zostávala vo firme dlhšie, musela robiť na nadčasy, aby finančne pomohla rodine, čo sa už obžalovanému vôbec nepáčilo, mal pocit, že chodí za nejakým frajerom, že ho podvádza, teda nielen, že musela dlho pracovať, ešte musela znášať útoky obžalovaného v tomto zmysle. Ďalší problém bol, že keď prišla z práce domov a chcela si oddýchnuť, tak toto jej nebolo dovolené, takým spôsobom, že neustále jej obžalovaný do oddychu vstupoval, komentoval, že pozerá v televízii plytké programy, že ako to môže pozeráť a keď mu povedala, že nech si program vyberie, neuspokojilo ho to, pretože s ňou potreboval stále niečo riešiť. Keďže mal neustále vypité, tak tá komunikácia nikam nevedla, nemala žiadnu logiku. Ak chcela ísť napr. ku kamarátke na kávu, tak to bolo to isté, skôr ako stihla prísť k tej kamarátke, tak jej už zvonil telefón, že kedy sa vráti, že mu je bez nej smutno, alebo, že či nie som u nejakého priateľa. V podstate to už nemalo ani význam, lebo bola nakoniec z toho ešte viac psychicky unavená. Vždy keď chcela niečo riešiť, videl v tom problém. Nemohla si ísť ani zašportovať, lebo opäť tam bolo kopec kontrolných otázok, či idem športovať s nejakým priateľom a podobne. Vždy ju týmto od všetkého odradil. Nemohla si oddýchnuť ani aktívne ani pasívne. Úplne najhoršie bolo, že keď sa chcela vyspať po rannej alebo nočnej zmene, tak si doslova na ňu ľahol, zaspal a funel jej do ucha, a keď chcela odísť do vedľajšej miestnosti vyspať sa, to jej nedovolil, lebo že on potrebuje mať s ňou kontakt. Posledné roky sa obžalovaný väčšinou vyspal keď bola v práci, a keď z práce prišla večer domov a chcela sa ísť vyspať, tak obžalovanému sa už spať nechcelo, chcel sa s ňou rozprávať, stále chcel niečo riešiť. Aj keď chcela odísť do druhej miestnosti, mohla ho prosieť, mohla kričať, nič nepomohlo,

často krát jej musel pomáhať syn odháňať obžalovaného, aby sa mohla aspoň trochu vyspať. Keď už to bolo takto vypäté, dcéra nechcela chodiť z internátu domov, proste sa nechcela pozeráť ako to u nich doma vyzerá. Aj syn by najradšej nechodil domov, ale chcel jej pomôcť s obžalovaným aspoň cez víkendy. Avšak začali vznikať medzi synom a obžalovaným potýčky. Raz, keď sa ju snažil syn ubrániť, začali sa s obžalovaným sácať, preto sa už snažila robiť všetko čo chcel obžalovaný. Lenže potom si začal obžalovaný stále viac a viac k nej dovoľovať, keď sa rozhodol, že z domu nepôjde, tak nemohla ísť. Už ju začal kontrolovať komu volala, komu písala, škaredo sa k nej správal, škaredo ju oslovoval, len tak pre nič za nič ju oslovoval „krava sprostá, prijebaná“. Mal problém so všetkým, kontroloval jej oblečenie, správanie, jej zamestnanie, snažil sa všetko v jej živote kontrolovať, všetko si musela nechať u obžalovaného schvaľovať. Niektoré oblečenie jej zobral, že to proste nosiť nebude. Obžalovaný tvrdil, že sa oblieka ako „stará kurva“, všetko na nej skritizoval. Dokonca jej chcel vyberať aj spodnú bielizeň. Niečo ako súkromie doma nikdy nemala, keď chcela mať súkromie napr. v kúpeľni, nikdy to nerešpektoval, proste jej tam vošiel s tým, že sa chce na ňu pozeráť. Keď sa mu chcela vzoprieť, začal byť na ňu agresívny, začal ju sácať, búchať po nej. V najviac vyhrotených situáciách sa snažila privolať políciu, lebo mala strach, avšak nie vždy sa jej to podarilo, pretože často krát keď išla volať políciu jej vytrhol mobil z rúk, zatvoril dvere, zobral kľúče, chytil ju silno za ruku, posadil vedľa seba a jednoducho tam musela byť s ním a nemohla si privolať pomoc. Stávalo sa aj dva, tri krát do týždňa, že keď chcela utiecť z bytu, obžalovaný ju jednoducho schmatol, stiahol späť do bytu, zatvoril dvere a nepustil ju z bytu preč. Preto až keď bol syn doma, ten mohol z vedľajšej izby zavolať políciu. Polícia nevedela ako jej má pomôcť, lebo obžalovaný ju fyzicky netýral, nebil ju, poradili jej, že jediná možnosť pri psychickom týraní je podať trestné oznámenie, alebo rozviesť sa. Až keď mal obžalovaný viac vypité a policajti videli ako sa správa, bol hrubý aj k nim, tak ho vylúčili z domácnosti, avšak aj tak jej sústavne zvonil, volal jej na telefón, čakal ju pri aute, chodil za ňou do práce aj napriek uloženému zákazu približovať sa k nej. Rozviesť sa chcela už dávno, avšak obžalovaný s tým nesúhlasil, obžalovaný je veľký manipulátor, nechala sa ním zmanipulovať, vždy jej nasľuboval, že všetko bude v poriadku, že sa bude liečiť, preto aj stiahla žiadosť o rozvod, ale aj prvé trestné oznámenie. Avšak vždy sa to po čase vrátilo do starých koľají až pochopila, že to nikam nevedie. Dokonca si musela aj strážiť peňaženku a bankomatovú kartu, lebo jej kradol peniaze, rodina ho nezaujímala, musel mať len alkohol a cigarety. Od roku 2013 bolo správanie obžalovaného neznesiteľné, spočiatku nebol celý deň doma, vrátil sa večer opitý, neskôr trávil celé dni doma a popíjal. Keď bol obžalovaný triezvy, správal sa normálne, ale on bol neustále pod vplyvom alkoholu. Každý deň ako sa zobudil už sa musel napiť, mal bežne fľašky pri posteli. Iniciátorom hádok bol vždy obžalovaný, nikdy sa jej neospravedlnil, dokonca jej tvrdil, že on jej odpúšťa. Nebol neustále spokojný s jej vedením domácnosti. Neustále ju ponižoval, že vzhľadom na jej inteligenciu môže byť rada, že má prácu akú má, že je hlúpa. Obžalovaný žiarlil na všetkých okolo, keď boli s obžalovaným vonku a stretla nejakého známeho muža, radšej sklonila hlavu a pozerala sa iným smerom, lebo po pozdrave nasledovali otázky typu odkiaľ ho pozná, čo s ním má a podobne. Dokonca neskôr zistila, že obžalovaný žiarlil aj na deti. Keď napr. prišla domov dcéra, bolo doma peklo, neskôr to pochopila, že obžalovaný žiarlil, že sa venovala dcére, chodila s ňou do obchodu. A na syna už žiarlil dvojnásobne, lebo sa mu venovala a nie obžalovanému. Na syna to už boli narážky, že je muž a mohol by mať na ňu ako matku chuť. Keď podala žiadosť o rozvod aj trestné oznámenie ju obžalovaný v afekte začal škrtiť, ona bola natoľko psychicky vyčerpaná, že si povedala nech ju zabije, aby mala pokoj, ale napokon sa začala brániť, lebo si uvedomila, že deti nemôže nechať samé s obžalovaným. Rodina ani známi ich nenavštevovali, lebo nikdy nevedela v akom stave obžalovaný bude. Dlhé roky sa nikomu nestážovala, ani rodine, ani kamarátke. Na verejnosti bol k nej vždy milý, oslovoval ju „Q.“, to jeho správanie bolo úžasné, proste ako by ideálny manžel. Počas predmetného obdobia boli s obžalovaným na výlete v Tatrách, kam ich pozvala neter, celú rodinu. Na verejnosti sa k nej obžalovaný nikdy zle nesprával. Následky správania obžalovaného k nej boli, že sa naučila strániť ľudí, žila doma v samote, izolovane, nerozprávala o svojich problémoch, bola uzavretá. Zmena nastala po rozvode, začali jej volať známi, vytiahli ju do spoločnosti, do takého normálneho života. S obžalovaným sa po rozvode stretla po Vianociach, prvé čo jej povedal bolo, že vyzerá ako „taká kurva“. Sadli si do reštaurácie, ale rozhovor nikam nevedol, tak chcela odísť, ale obžalovaný ju chytil a nechcel pustiť, musela ho dlho prehovárať a pohroziť, že zavolá personál, na čo ju pustil. Na jej prekvapenie sa jej zdalo, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. Svedok E. H., syn obžalovaného a poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že od roku 2015 študoval na vysokej škole v Bratislave, preto chodieval domov hlavne na víkendy a sviatky. V podstate celá situácia trvala veľmi dlho, potom ako sa obžalovanému rozpadla firma nebol schopný robiť v podstate nič, konzumoval naozaj veľa alkoholu, poškodená bola tá, ktorá sa starala o domácnosť a jediné čo obžalovaný robil bola konzumácia alkoholu, veľa času trávil doma a tiež vonku, ani nevieme kde. Obžalovaný poškodenú obmedzoval vo viacerých veciach, kontroloval ju kde chodí, s kým sa

stretáva, koľko času s kým trávi, nedal poškodenej ani pokoj, keď ho potrebovala, keď si potrebovala oddýchnuť, napr. v noci keď prišla z práce a obžalovaný mal stále nejaký problém, ktorý bolo treba riešiť, hlavne keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu nedávali tie veci, čo obžalovaný chcel riešiť, ani zmysel. Človek sa ani s obžalovaným nevedel zmysluplne rozprávať. Poškodenú obžalovaný kontroloval formou výsluchov, kam chodí, koľko času s kým trávi, poškodená na tieto otázky väčšinou reagovala jednoslovné. Keď boli horšie situácie, chodieval poškodenú sledovať, chodil za ňou ojedinele do práce, v podstate bola stále pod jeho dohľadom. Boli aj situácie keď došlo k nejakej hádke, alebo sa obžalovaný naštvál, tak bránil poškodenej, keď chcela napr. navštíviť svoju mamu, v odchode z domu, prípadne ju prosil, aby neodišla, postavil sa pred dvere, chytil ju za ruku, aby neodišla. Obžalovaný zvykol hučať do poškodenej, aby si presadil svoj názor, poškodená na to niekedy reagovala, asi aj zo zúfalstva, hnevom. Toto sa dialo v podstate každý víkend, čo bol svedok doma. Keď sa obžalovaný naštvál, vulgárne oslovoval poškodenú ako „krava drbnutá“, každú chvíľu „čo ti jebe“ a podobne. Niekedy v týchto situáciách nadávala obžalovanému aj poškodená a kričala. Boli časté noci, keď poškodená bola v práci a obžalovaný chodil po byte, trieskal vecami, nadával. Obžalovaný kedykoľvek v priebehu dňa býval pod vplyvom alkoholu, začali tam tie hádky až to došlo do toho bodu keď poškodená musela odísť do práce a keď sa vrátila z práce, napr. po dennej zmene, tak neustále potreboval niečo riešiť s poškodenou a bol to s ňou schopný riešiť aj celú noc. Svedok sa aj snažil to vyriešiť, ale bolo to ešte horšie, obžalovaný to začal vzťahovať na svedka, že aj tak je to celé kvôli nemu. Aj v priebehu dňa, napr. pri raňajkách, sa svedok nemohol v pokoji porozprávať s poškodenou, lebo neustále do toho vstupoval obžalovaný, pričom neexistovala nejaká normálna konverzácia medzi svedkom a obžalovaným. Obžalovaný sa staral aj do oblečenia poškodenej, napr. bol svedkom toho, ako obžalovaný povedal poškodenej, že je oblečená ako kurva, pritom išlo o normálne elegantné oblečenie, ako náhle to nebolo tričko, rifle a tenisky, bolo zle. Raz asi videl ako obžalovaný držal poškodenú pod krkom, ale nespomína sa na iné fyzické útoky obžalovaného na poškodenú, ale veľakrát sa stalo, že svedok vstúpil medzi nich a hrozilo, že obžalovaný ho napadne. Nespomína si, že by to bolo niekedy normálne medzi obžalovaným a poškodenou. Keď bol obžalovaný triezvy, dalo sa s ním aspoň normálne porozprávať. Správanie obžalovaného k poškodenej viedlo k tomu, že poškodená bola utiahnutá, unavená, nebolo to v poriadku. Veľmi zriedkavo ich niekto navštevoval, išlo skôr o rodinu. Obžalovaný pôsobí na iných ľuďoch možno sympaticky, snaží sa byť veľmi milý, komunikatívny, proste pôsobí dobre a poškodená o problémoch s obžalovaným nehovorila. Poškodená mala dobrý vzťah s rodinou obžalovaného, dokonca ju poškodená častejšie navštevovala ako obžalovaný. Momentálne nemá svedok s obžalovaným v podstate žiaden vzťah, nenavštevujú sa.

Svedkyňa H. H., dcéra obžalovaného a poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že v predmetnom období v rokoch 2013 - 2019 študovala na vysokej škole, preto doma trávila minimum času, hlavne počas Vianoc a letných prázdnin, ale keď už prišla domov, bola tam vždy dusná atmosféra, čo sa odvíjalo od toho, že obžalovaný konzumoval alkohol. Na dennom poriadku bolo, že obžalovaný chcel vždy poškodenú donútiť, aby robila to, čo on chce, aby sa mu podriaďovala v určitých veciach. Dusná atmosféra vznikala tým, ako sa poškodená musela vo všetkom podriaďovať obžalovanému, vždy jej nadiktoval, kedy má ísť spať, či ešte môže pozerať televíziu, keď bol pod vplyvom alkoholu tak viedol dlhosiahle reči o ničom, stále chcel o niečom debatovať. Obžalovaný väčšinou začínal s tým, že poškodenú oslovil „Q.“ a chcel ju presvedčiť o svojom názore, ale keď sa poškodená nedala presvedčiť, sa to stupňovalo, až nakoniec ju začal vulgárne oslovovať, hovoril jej, že nič nevie, že je neúčinná, že bez neho by nič nebola. Bolo to veľmi nepríjemné. Väčšinou sa poškodená tomu snažila vyhnúť, chcela odísť, ale nebolo to jednoduché, lebo obžalovaný za ňou stále chodil, prípadne si dal pauzu na 5 min. a opäť to celé začalo od znova až do večerných hodín. Niekedy aj keď išli spať s bratom počuli ako sa spolu bavila, niekedy tá komunikácia prebiehala až do ranných hodín. Niekedy bolo počuť ako poškodená hlasnejšie hovorila „už ma nechaj spať“. Od toho roku 2013 to bolo stále rovnaké. Poškodená sa s ňou o týchto problémoch nechcela rozprávať, keď spolu telefonovali, presviedčala ju poškodená, že je doma všetko v poriadku, ale keď prišla domov, videla, že je to stále rovnaké. Na poškodenej bolo vidieť, že je unavená a bolo z nej cítiť také podráždené konanie. Obžalovaný vyčítal poškodenej, že ona môže za to, že ten vzťah je chladný, že ona je chladná, že ona nedáva tú lásku a reči tohto typu. Poškodená zase vyčítala obžalovanému, aby sa spamätal pre ten alkohol. V poslednej dobe sa poškodená vyhýbala obžalovanému, resp. nejakej komunikácii s ním. Vyslovene fyzické útoky obžalovaného nevidela, ale po vyhrotení posacovanie áno. Dvakrát bola svedkom toho, že k nim musela prísť policajná hliadka. Jedenkrát to bolo preto, že obžalovaný nenechal poškodenú vôbec vyspať, pričom poškodená sa ho snažila presvedčiť, aby ju nechal, ale stále to eskalovalo. Na tú druhú situáciu si už presne nespomína. Obžalovaný väčšinou hovoril cez zaťaté zuby, nekričal. S obžalovaným je momentálne v občasnom

kontakte prostredníctvom emailu. Hnevá ju, že obžalovaný nevie skoncovať s alkoholom a keby sa vrátili k sebe, pokračovali by tie isté problémy. Asi pred 3, 4 rokmi sa rozišla s priateľom a obžalovaný bol pre ňu oporou, keďže ju vedel lepšie pochopiť z dôvodu zhodnosti ich pováh, obidvaja sú závislí na partneroch. Svedkyňa O. I. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že je sestrou poškodenej, ktorej nastali problémy v manželstve keď obžalovaný začal piť alkohol, čo bolo ešte v roku 1999. Jej sestra tento problém potichu tolerovala. Neskôr už ku nim prestala chodiť na návštevy, pretože obžalovaný býval náladový a nevedela, aké správanie od neho môže očakávať. Vie, že absolvoval protialkoholické liečenia, no ani po jednom neprestal piť. Asi pred dvoma rokmi sa jej sestra zverila o tom, ako žije, že obžalovaný keď má vypité, nenechá ju vyspať sa, vulgárne jej nadáva, a boli u nich opakovane policajti, ktorí ho vykázali z bytu. Obžalovaného vníma ako chorého človeka, závislého na alkohole, sebeckého, ktorý má dar reči, vie pekne rozprávať. Jej sestra bola v posledných rokoch viac podráždená, sústavnne unavená, snažila sa držať rodinu, aby bolo vždy navarené.

Svedkyňa D. P., sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že obžalovaný mal naozaj problémy s alkoholom, opakovane sa liečil. Nevšimla si, že by mali v manželstve také problémy ako ich opísala poškodená, uviedla, že obžalovaný mal svoju manželku rád, no ona bola chladný typ človeka, čo ho trápilo. Bol u nich komunikačný problém, pretože ak jej obžalovaný niečo povedal, ona ho znevažovala, domáce zvieratka mala radšej ako jeho.

Svedkyňa Bc. L. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že je susedkou obžalovaného, ktorého pozná asi 20 rokov. O obžalovanom uviedla, že je to kamarátsky a šikovný typ človeka, vie, že popíja, pretože je zúfalý, nakoľko mu nevyšlo podnikanie a má v rodine problémy.

Svedkyňa G. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že ako suseda obžalovaného nikdy nebola svedkom ich hádok, nemá s nimi bližší vzťah, vôbec sa nenavštevujú. Jedine, čo mohla uviesť, že obžalovaný popíjal alkohol, avšak nepôsobil na ňu agresívne. Vie, že u nich boli pred 3-4 rokmi policajné hliadky, avšak nevie prečo, sama nič nepočula.

Svedok O.. H. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol, že je susedom obžalovaného, ktorého popísal ako tichého až utiahnutého človeka, ktorý popíja alkohol. Nebol svedkom žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou.

Svedok T. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol, že je zamestnávateľom poškodenej, s obžalovaným prišiel do kontaktu iba raz v roku 2018, kedy prišiel za poškodenou do práce, bol viditeľne pod vplyvom alkoholu a chcel kľúče od bytu. Poškodená ho požiadala, aby obžalovaného poslal preč z firmy, že má zákaz vstupu do bytu. Na poškodenej nikdy nevidel žiadne modriny, no striedali sa jej nálady, bývala unavená, akoby v noci nespala. Opísal ju ako zodpovednú zamestnankyňu so slušným správaním, ktorá sa nezdôverovala o svojom súkromí.

Zo znaleckého posudku č. EDZ - 21/2018 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla znalkyňa Mgr. Lucia Svobodová Bošiaková, PhD., vyplýva, že poškodená Q. H. subjektívne pociťovala a pociťuje konanie svojho manžela H. H. ako psychické týranie, a to od roku 2013. Pri komplexnej analýze (vyplývajúcej zo psychologického vyšetrenia, analýzy dynamiky vzťahu) možno konštatovať, že u poškodenej nie sú plne rozvinuté typické znaky charakterizujúce týranú osobu, čo však neznamená, že správanie manžela ju negatívne psychicky nezasahuje. Manifestujú sa u nej príznaky nadobúdajúce formu emočného násillia, ktoré obsahuje repertoár ako obviňovanie, podkopávanie sebadôvery a sebaúcty, tiež je prítomné úsilie manžela produkovať manipulatívne a kontrolujúce správanie (pri ktorom je však neúspešný, pretože poškodená vytrvalo odoláva). Toto situačné násillie nadobúda drobnejšie (menej závažné) formy, prevažne verbálne a zahŕňa kričanie, nadávky, vulgarizované hanenie jej osoby, zovňajšku, spôsobu obliekania a správania, ktoré spravidla neprerastajú do fyzického konfliktu a objavujú sa výlučne s manželovým konzumom alkoholu, a to od roku 2013 až doposiaľ. Táto forma násillia sa v ich vzťahu objavuje epizodicky, to znamená v obdobiach, kedy manžel poškodenej konzumoval alkoholické nápoje, ktoré ovplyvňovali jeho správanie. Na základe klinicko-psychologického a psychodiagnostického vyšetrenia

boli (v dôsledku manželovho správania sa) u poškodenej Q. H.ovej zistené zmeny v emocionálnej oblasti a symptómy distressu, ktorými situačne reaguje na nefunkčné, konfliktné matrimonium a správanie sa manžela. Aktuálne v nej konfliktná matrimoniálna situácia zosilňuje úzkostné ladenie, má obavy z toho, že manželove správanie (vulgarizmy, devalvovanie jej osoby, obmedzujúce správanie) bude pokračovať a fyzické útočenie sa bude pri konzume alkoholu ešte viac stupňovať. Pociťuje únavu, napätie, psychické vyčerpanie a čiastočne aj rezignáciu z danej situácie. Prítomné sú tiež známky narušenia v oblasti sebaobrazu a odhadovania vlastnej hodnoty (nízka sebahodnota), ktorú sa však usiluje korigovať primerane rozvinutým sebanáhľadom. Pri zvýšenej záťaži (najmä interpersonálnej) má tendenciu reagovať zvýraznením únavy, pasivity, neistoty a nerozhodnosti. Z vývoja vzťahu s manželom je sklamaná, cíti sa v ňom bezmocne a bezvýhodiskovo, a to aj z toho dôvodu, že vo svojich rozhodnutiach ukončiť vzťah je nestabilná, podlieha vplyvu okolia, často manžela ľutuje, čo rezultuje v nízkej efektívite riešenia ich matrimoniálnej situácie (opakované a stiahnuté žiadosti o rozvod, trestné oznámenia), nedotiahne do konca riešenie dlhodobých problémov, necháva sa ovplyvniť, je málo pribojná, výrazne submisívna a ovplyvniteľná, čo vedie k samovytváraniu bezmocnosti, čím sa stáva zraniteľnejšou voči manipulácii okolia. Postupne tak nadobúda dojem, že danú situáciu nie je možné riešiť, znižuje sa u nej akcieschopnosť a prehľbuje sa pasivita a pocity rezignácie (náznaky vytvárania naučenej bezmocnosti, ktorá však nie je stabilná, ale viaže sa na epizodické zážitky). Závažnejšie formy psychotraumatizácie sa u poškodenej t.č. neobjavujú, čo však neznamená, že neprežíva psychický diskomfort spôsobený konaním jej manžela. Osobnosť poškodenej Q. H.ovej je nezrelej organizácie, v štruktúre so zvýraznenými črtami závislosti, pasivity, úzkostlivosti, nerozhodnosti, s prevažujúcou introverzióvnou orientáciou. Prejavuje sa ako citlivá, poddajná, prispôsobivá, v kontakte skôr rezervovaná, menej zdieľna, viac rigidne založená, s preferenciou usporiadaného, stabilného spôsobu života, pokojná, prevažne vyrovnaná a emočne stabilná, nepodliehajúca prvotným impulzom. Len s ťažkosťami iniciuje rozhodnutia a konštruktívne, efektívne konanie. Často hľadá pomoc a podporu, málo si dôveruje, k dlhodobým problémom sa stavia váhavo, je nerozhodná a neistá, má naivné očakávania vo vzťahoch, je málo pribojná, nevie reagovať dôrazne a to aj napriek tomu, že by si to niektoré situácie vyžadovali. S ťažkosťami sa vzťahovo vyhraňuje, v rámci sociálnej kompetície býva málo dôrazná, má ťažkosti so sebaapresadením, slabšie odoláva manipulácii z okolia. Je pripravená sa prispôbiť očakávaniam okolia, je dôverčivá, orientovaná prevažne na uspokojovanie potrieb iných. Prevažne používa adaptívne formy interpersonálneho správania, bežne je družná, spoločenská a komunikatívna. Poškodená Q. H. subjektívne pociťovala konanie svojho manžela H. H.a ako príkorie. Aktuálne nemožno konštatovať, že by u pani Q. H.ovej boli plne rozvinuté príznaky, ktoré by svedčili pre prítomnosť známk charakteristických pre týrané osoby, čo však neznamená, že správanie manžela ju negatívne psychicky nezasahuje. V súčasnosti u poškodenej Q. H.ovej absentujú (ako dôsledok týrania) tieto charakteristické znaky - neustále sa opakujúce ohavné predstavy a myšlienky viazané na zážitky násillia, traumatizujúce zážitky, nočné móry, flashbacky - reminiscencie na zážitky násillia, vysoká miera ostražitosti, úľakové reakcie, vyhábanie sa (v zmysle vedomého potlačovania myšlienok, spomienok, rozhovorov týkajúcich sa týrania, neschopnosti spomenúť si na detaily z incidentu, nezájum o bežné aktivity, apatia, pocit odcudzenia voči sebe aj iným, absolútna strata životných perspektív), sebazničujúce reakcie (verí, že za správanie agresora je výhradne zodpovedná len ona, že je to jej chyba, sebaobviňovanie, sebaznevažovanie, iracionálne popieranie viny útočníka), minimalizácia a bagatelizácia následkov týrania (popieranie týrania, dlhodobé odmietanie pomoci, nedôvera voči možnosti riešenia, presvedčenie, že násillník je všemocný), zablokovanie prežívania negatívnych emócií. Nepotvrtili sa závažné známky depresívneho prežívania, úľakové ani fobické reakcie, sebaobviňovanie, rovnako ani prejavy sociálnej izolovanosti, stiahnutosti či intruzívnej produkcie (v zmysle vtieravých a opakujúcich sa myšlienok, desivých snov, návaly nechcených pocitov spojených so zážitkami násillia - súčasť psychotraumatizácie). Zo psychologického hľadiska poškodená Q. H. je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať udalosti, ktoré prežila. Neboli zistené žiadne okolnosti, týkajúce sa kvality intelektových, pamäťových schopností, ani žiadne osobnostné charakteristiky, ktoré by túto schopnosť spochybňovali. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je zachovaná, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia (halucinácie a bludy), neobjavujú sa prejavy inkoherecie v reči, ani v myslení. Nie sú tak prítomné známky svedčiace pre psychotický proces, rovnako ani pre významné poškodenie kognitívnych funkcií, najmä v oblasti vnímania, mnestických (pamäťových) funkcií a intelektu. Prítomné nie sú ani známky nevedomého skreslenia reality, či tendencie konfabulácii, nebolo zistené organické poškodenie mozgu, v dôsledku ktorého by mohlo dochádzať ku konfabuláciám (vyplňanie pamäťových medzier novým obsahom). Všeobecná vierohodnosť vzhľadom k uvedeným faktom vyplývajúcim z komplexného psychologického vyšetrenia je plne zachovaná. Špecifickú vierohodnosť výpovede vzhľadom k analyzovaným skutočnostiam možno

rovnako hodnotiť ako zachovanú. Poškodená Q. H. v súčasnej dobe popisuje konanie svojho manžela ako obmedzujúce, konfliktné. Neustále vyvoláva hádky, bezdôvodne ju osočuje, vulgárne jej nadáva, vyvoláva žiarlivostné scény, vulgarizovane komentuje jej spôsob obliekania, líčenia, je čoraz viac konfliktnější, obmedzuje ju pri oddychu, aktivitách, narúša jej spánok, pričom toto jeho správanie je zjavne modulované a potencované požívaním alkoholu. Ako závažnejšie sa však javí strácanie zábran pri rešpektovaní súdnych nariadení, ktoré nerešpektuje a opakovane aj napriek súdnemu zákazu kontaktoval poškodenú (po vykázaní z miesta trvalého bydliska ju čakal pri aute), čo sa môže opakovať aj do budúcnosti. A ako sa ukazuje, jeho schopnosť dlhodobejšej abstinencie je nízka, čím sa zvyšuje pravdepodobnosť pokračovania jeho naliehavého, závislého a konfliktného správania. Nie je tak do budúcnosti vylúčený jeho stupňujúci sa charakter. Poškodená uvádza, že z konania svojho manžela má strach v obdobiach, kedy pravidelne konzumuje alkoholické nápoje, ktoré potencujú jeho verbálnu agresivitu, ako aj vyššie uvedené konanie. V čase jeho abstinencie tieto problémy prechodne miznú.

Zo znaleckého posudku č. 62/2019 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplýva, že v čase spáchania trestnej činnosti obžalovaný netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jednalo sa u neho o syndróm závislosti od alkoholu s kompletnou psychosomatickou závislosťou od tejto návykovej látky, poruchov. ústavne sa kvôli tejto poruche lieči a nachádza sa teda v stave vynútenej abstinencie. S ohľadom na jeho životnú históriu sa znalec len s veľkou opatrnosťou odvažuje nazvať tento stav remisiou ochorenia. Obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť v plnom rozsahu. Ovládať toto svoje konanie, pokiaľ sa nachádzal pod vplyvom alkoholu, mohol v dôsledku požitia alkoholu v miere nepodstatne, forenzne nevýznamne, zmenšenej. Ponechanie obžalovaného na slobode by mohlo byť pre spoločnosť nebezpečné z psychiatrických dôvodov, pokiaľ by naďalej požíval alkohol. Znalec doporučuje, aby u obžalovaného nariadil ochranné protialkoholické liečenie. Vzhľadom na to, že ústavné protialkoholické liečenie obžalovaného sa v priebehu mesiaca apríl 2019 ukončuje, znalec doporučuje, aby súd toto liečenie u obžalovaného nariadil v ambulantnej forme. Vzhľadom na doterajšiu životnú históriu obžalovaného i z hľadiska skúsenosti lekárskej vedy obecne, psychiatrie a addiktológie zvlášť; i z hľadiska mnoho desaťročných skúseností znalca, je skôr neistá, i keď nemusí byť zlá a pri konzekventnom dodržiavaní ambulantnej ochrannej liečby môže byť naopak nádejná.

Z Trestného rozkazu OS TN zo dňa 15.10.2015, sp. zn. 0T/57/2015 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona na skutkovom základe, že potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 14.10.2015 vydaného policajtom Obvodného oddelenia Policajného zboru Dubnica nad Váhom pod číslom DÚ-1067/DCA-2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2015, bol obvinený dňa 14.10.2015 v čase o 00:15 hod. vykázaný zo spoločného obydľia - bytu č. XX nachádzajúceho sa na ulici H. hájom č. XXXX/XXX v C. nad R., celého obytného priestoru domu na ulici H. hájom č. XXXX/XXX v C. nad R. a okolia 10 metrov od uvedeného domu, a to na dobu 48 hodín od vykázaní, obvinený však dňa 14.10.2015 v čase okolo 05:00 hod. zazvonil na vchodový zvonček domu a snažil sa dostať do bytového domu, následne sa na miesto dostavila hliadka polície, ktorá obvineného odviezla na obvodné oddelenie po prepustení, z ktorého znova dňa 14.10.2015 v čase okolo 06:05 hod. zazvonil na vchodový zvonček bytového domu a vulgárne žiadal svojho syna aby mu otvoril vchodové dvere do obytného domu.

Z Rozkazu OÚ TN zo dňa 21.10.2015, č. j. 149/2015-030055-3-Tu vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch na skutkovom základe, že dňa 13.10.2015 v čase od 19:00 hod. v mieste trvalého bydliska, pod vplyvom alkoholu obmedzoval svoju manželku v pohybe po byte, nasilu ju držal pri sebe, vykrúcal jej ruky a keď sa jej zastal syn E. H., tak sa mu vyhrážal, aby išiel za ním, že si to vybaví medzi sebou.

Z lustrácie CESDAP vyplynulo, že obžalovaný bol dňa 13.10.2015 uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch na skutkovom základe, že dňa 13.10.2015 v čase od 19:00 hod. v mieste trvalého bydliska, pod vplyvom alkoholu obmedzoval svoju manželku v pohybe po byte, nasilu ju držal pri sebe, vykrúcal jej ruky a keď sa jej zastal syn E. H., tak sa mu vyhrážal, aby išiel za ním, že si to vybaví medzi sebou. Toho istého dňa 13.10.2015 bol uznaný vinným aj z priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno a) Zákona o priestupkoch na skutkovom základe, že v mieste trvalého bydliska C. nad R., H. hájom č. XXXX/XXX neuposlúchol výzvu policajta k nasledovaniu menovaného do služobného vozidla z dôvodu podania vysvetlenia. Menovaný na opakované výzvy ani pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty a použitia

donucovacích prostriedkov nereagoval. A napokon dňa 14.10.2015 bol uznaný vinným z priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno a) Zákona o priestupkoch na skutkovom základe, že nerešpektoval vykázanie z obydlija trvalého bydliska C. nad R., H. hájom č. XXXX/XXX č. bytu XX a celý obytný dom a okolie XX m od uvedeného obytného domu zo dňa 14.10.2015 o 00.15 h, nakoľko pri kontrole dodržiavania vykázaní z obydlija sa dňa 14.10.2015 v čase o 05.00 h nachádzal v priestoroch vchodových dverí pri zvončeku obytného domu na adrese H. č. XXXX/XXX, C. nad R.. Čím neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci. Opakovane bol poučený o dobe platnosti zákazu vstupu do obydlija bytu č. XX . obytný blok č. XXXX/XXX na ul. H. U. v C. nad Váhom a okolie 10 m od obytného domu.

Zo správy OZ „VICTUS“ resocializačného centra FILIUS PAUL vyplýva, že obžalovaný je v ich centre nepretržite od 27.05.2019. Dôvodom jeho nástupu do resocializačného centra bola žiadosť o prijatie na dobrovoľný pobyt a pokračovanie v dlhodobom doliečovacom procese svojej závislosti na alkohole. Obžalovaný sa krátko po nástupe do resocializačného programu adaptoval na podmienky centra a začlenil sa do komunity. Od začiatku sa snažil osvojiť si režim aj pravidlá centra, čo sa aj úspešne podarilo. Od jeho nástupu nedošlo k ich porušeniu. V plnej miere akceptuje resocializačný proces. Je komfortným a spoľahlivým členom komunity. Taktiež sa úspešne začlenil do všetkých aktivít v rámci chodu centra. Denne v rámci pracovnej terapie pracuje v stolárskej dielni, kde vyrába rôzne výrobky z dreva, opravuje, renovuje. Jeho práca je veľmi precízna. Často sprevádza aj nových klientov, snaží sa ich zapojiť do práce v dielni, učí ich. Je trpezlivý a nápomocný aj starším klientom, ktorí už nemajú potrebnú zručnosť ale práca v dielni ich baví. Aj svoj voľný čas trávi väčšinou pokračovaním v práci v dielni. Neodmietne žiadnu žiadosť o pomoc či už zo strany klientov alebo personálu. Voči ostatným členom komunity je priateľský a bezkonfliktný, snaží sa byť tým, kto pomáha urovnať aj prípadné konflikty medzi členmi komunity. Personál zariadenia rešpektuje v plnej miere. Jeho progres v doliečovacom procese je viditeľný, no nie ukončený. V rámci obdobia pobytu v našom centre bol vystavený viacerým pokúšeniam zlyhania, no vždy odolal, čo je veľmi motivujúce v jeho ďalšom živote bez alkoholu. Je si vedomý svojich zlyhaní v minulosti z dôvodu svojej závislosti na alkohole a má veľký záujem zvládnuť ju. Zúčastňuje sa všetkých skupinových aj individuálnych terapií a sedení so sociálnymi pracovníkmi a taktiež so psychológom. Pravidelne navštevuje psychiatra. Píše si denník, v ktorom podrobne analyzuje svoje pocity a myšlienky. Konštatujeme, že ak bude naďalej takto pracovať v rámci doliečovacieho resocializačného procesu so svojím upevňovaním vôle abstinovať, tak po ukončení resocializačného procesu, bude schopný viesť plnohodnotný život a v plnej miere sa zapojiť do spoločnosti. Čo sa týka rodinných vzťahov, spolupracujeme len s jeho sestrou p. D. P., ktorá mu je veľkou oporou. Obžalovaný má svoju alkoholickú minulosť, ktorú často komunikuje hlavne so psychológom ako zle zvládnuté obdobie vo svojom živote, no robí všetky kroky pre trvalú abstinenciu a zmenu svojho pôvodného života.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: lekárske správy, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija, rozkaz OÚ TN, správa MÚ DCA, trestný rozkaz OS TN, správa Resocializačného centra, záznam o hospitalizácii, odpis z RT a lustrácia CESDAP.

Obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný za trestnú činnosť rôzneho charakteru, pričom všetky odsúdenia sú zahladené. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný 4 záznamy, tiež rôzneho charakteru.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v zmysle návrhov procesných strán a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe. Predovšetkým výpoveďami svedkov Q. H.ovej, E.a H.a, H. H.ovej, O. I. C. a T. T. bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov a znaleckých posudkov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Svedkyňa poškodená Q. H. dostatočne podrobne popísala konanie obžalovaného, ktorý jej predovšetkým pod vplyvom alkoholu opakovane a pravidelne spôsoboval fyzické a psychické utrpenie tým, že ju silou sácal, držal ju a bránil jej pri odchode z bytu, búchal rukou do stola a steny,

bránil jej v spánku a oddychu tak, že ju budil a vynucoval si, aby sa s ním rozprávala, bránil jej v stretávaní sa s ľuďmi tým, že si vynucoval, aby bola doma, podozrieval ju z nevery, kontroloval ju opakovanými telefonátmi a SMS správami, žiarlil na ňu a ich spoločné deti, bránil jej rozísť sa s ním a pohrdavo s ňou zaobchádzal tak, že pravidelne ju oslovoval vulgarizmami, ponižoval ju vo vedení domácnosti a pracovnom zaradení, kričal po nej, v roku 2014 ju najmenej jedenkrát škrtil, dňa 08.07.2018 na ňu pod vplyvom alkoholu fyzicky zaútočil. Výpoveď svedkyne poškodenej je doplnená a podporená aj priamymi svedeckými výpoveďami jej plnoletými deťmi, svedkami E.a H.a a H. H.ovej, ktorí bývali s rodičmi v spoločnej domácnosti, zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi (z nich najmä rozhodnutiami v súvislosti s priestupkovou a trestnou činnosťou obžalovaného, z ktorých vyplýva, že obžalovaný nevedel ovládať svoje správanie ani potom, čo mu hrozili priestupkové, resp. trestnoprávne dôsledky). Reťazec usvedčujúcich dôkazov dopĺňajú znalecké posudky z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých a z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria. Výpoveď svedkyne poškodenej, ktorá vypovedala po zložení prísahy svedka v súlade s Trestným poriadkom, vyhodnotil súd ako vierohodnú, aj s poukazom na konštatovanie znalkyne Mgr. Lucii Svobodovej Bošiakovej, PhD., že všeobecná a špecifická vierohodnosť výpovede svedkyne poškodenej je vzhľadom k faktom vyplývajúcim z komplexného psychologického vyšetrenia a k analyzovaným skutočnostiam zachovaná. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie predmetného skutku a poukázal na skutočnosť, že keďže nemal dostatok financií na zabezpečenie rodiny, správanie poškodenej sa zmenilo, mal problém zvládať túto situáciu, poškodená mu to dávala pocítiť, ponižovala ho, bol v zlej sociálnej situácii, liečil sa aj na depresiu, nenašiel v rodine podporu, toto napätie sa rozhodol riešiť alkoholom, ale manželke nikdy fyzicky neublížil a neobmedzoval ju. S poukazom na vyššie uvedené nezvratne usvedčujúce dôkazy, vyhodnotil súd vyššie uvedenú obranu obžalovaného ako nevierohodnú a účelovú. Výpovede susedov obžalovaného a poškodenej, svedkov Bc. L. B., O.. H. U. a G. P., ktorí si nevšimli prípadné neštandardné správanie obžalovaného k poškodenej, súd vyhodnotil ako irelevantné, aj vzhľadom na vyjadrenie svedkyne H. H.ovej, že obžalovaný väčšinou hovoril cez zaťaté zuby, nekričal, teda je aj pravdepodobné, že susedia nemuseli postrehnúť správanie obžalovaného v zmysle predmetného skutku. Je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že k páchaniu predmetnej trestnej činnosti dochádza za zatvorenými dverami v priestoroch spoločnej domácnosti páchatel'a a poškodenej osoby len za prítomnosti členov takejto spoločnej domácnosti. Znalci z odboru Psychológia, prípadne Psychiatria vo väčšine obdobných trestných konaní často konštatujú, že páchatelia predmetnej trestnej činnosti, resp. domáci tyrani, sa na verejnosti prejavujú ako bezúhonní, teda riadni občania, a podobne sú aj vnímaní jednak kolegami v zamestnaní, ale aj svojimi priateľmi. Z uvedeného je zrejmé, že najrelevantnejšími dôkazmi v predmetnej trestnej veci sú výsluchy členov spoločnej domácnosti s obžalovaným a to poškodenej Q. H.ovej a svedkov E.a H.a, tiež H. H.ovej, pričom obidve plnoleté deti obžalovaného a poškodenej jednoznačne potvrdili v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní skutočnosti uvádzané poškodenou. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval motivácii týchto svedkov vypovedať účelovo, navyše vypovedali pod prísahou svedka a boli riadne poučení o následkoch krivého svedectva. Na základe klinicko-psychologického a psychodiagnostického vyšetrenia znalkyňa Mgr. Lucia Svobodová Bošiaková, PhD. zistila (v dôsledku manželovho správania sa) u poškodenej Q. H.ovej zmeny v emocionálnej oblasti a symptómy distresu, ktorými situačne reaguje na nefunkčné, konfliktné matrimonium a správanie sa manžela. Aktuálne v nej konfliktná matrimoniálna situácia zosilňuje úzkostné ladenie, má obavy z toho, že manželove správanie (vulgarizmy, devalvovanie jej osoby, obmedzujúce správanie) bude pokračovať a fyzické útočenie sa bude pri konzume alkoholu ešte viac stupňovať. Pociťuje únavu, napätie, psychické vyčerpanie a čiastočne aj rezignáciu z danej situácie. Prítomné sú tiež známky narušenia v oblasti sebaobrazu a odhadovania vlastnej hodnoty (nízka sebahodnota). Postupne poškodená tak nadobúda dojem, že danú situáciu nie je možné riešiť, znižuje sa u nej akcieschopnosť a prehľbuje sa pasivita a pocity rezignácie. Poškodená Q. H. podľa znalkyne Mgr. Lucii Svobodovej Bošiakovej, PhD. subjektívne pociťovala konanie obžalovaného ako príkorie.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, pričom ide o dokonaný zločin, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu zločinu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal

obžalovaný vo forme priameho úmyslu - dolus directus a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb, v danom prípade poškodenej bývalej manželky obžalovaného, pred domácim násilím. Poškodená vzhľadom na svoj osobný pomer k obžalovanému je jednoznačne bez pochybností osobou blízkou v zmysle § 127 odsek 4 a 5 Trestného zákona. Naplnená bola napokon aj objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu zločinu, pretože obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním spánku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Osobitný kvalifikačný pojem, závažnejší spôsob konania, bol naplnený tým, že obžalovaný udržiaval protiprávny stav po dobu (viac ako 5 rokov) teda jednoznačne dlhšiu, než stačí k dokonaniu predmetného trestného činu. I keď sa obžalovaný v priebehu tohto obdobia asi 6 mesiacov ústavne liečil, nemalo toto prerušenie týrania poškodenej vplyv na aplikáciu vyššie uvedeného osobitného kvalifikačného pojmu, pretože nemusí ísť o sústavné konanie obžalovaného. Konanie obžalovaného voči poškodenej sa vyznačovalo vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti po dlhšiu dobu, ktoré jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností poškodená pociťovala ako ťažké príkorie.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, bez zistenia niektorej z poľahčujúcich, či prirážajúcich okolností, tiež na skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (7 rokov až 15 rokov) v trvaní 7 rokov nepodmienečne. Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Súd zároveň poukazuje na významnú skutočnosť, že obžalovaný v priebehu celého trestného stíhania neprejavil ani náznak ľútosti z dôsledkov plynúcich zo spáchanej trestnej činnosti. S poukazom na znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria súd obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keďže obžalovaný spáchal predmetný trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe v súvislosti s užívaním návykovej látky a vzhľadom na osobu obžalovaného možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním spánku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.